

РЕШЕНИЕ

№ 3974

гр. София, 17.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 09.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **3498** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 АПК.

Образувано е по жалба на А. А. Г., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес – С., [улица], ет. 2, чрез адв. Е. Й., срещу Заповед № 8121К-5094 / 26. 03. 2020 г. на министъра на вътрешните работи, за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“ и прекратяване на служебното правоотношение и срещу Заповед № 8121к-5643 / 02. 04. 2020 г. на министъра на вътрешните работи, за поправка на фактическа грешка.

В жалбата, се излагат съображения, че обжалвания административен акт е незаконосъобразен поради нарушение на материалния закон. Твърди, че не е извършил посоченото дисциплинарно нарушение, както и че липсват доказателства за уронване на престижа на службата. Счита, че дисциплинарното производство следва да започне след влизане в сила на присъда. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени оспорената заповед. Претендира разносните по делото. Подробни съображения излага в писмена защита.

Ответникът – министъра на вътрешните работи, не взима становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят А. А. Г. е назначен като държавен служител – стажант със Заповед № 8121К-9858 / 04. 06. 2019 г. на министъра на вътрешните работи и изпратен на курс за първоначално обучение в А. на МВР със Заповед № 8121К-9983 / 10. 06. 2019 г. на

главния секретар на МВР, видно от писмо (стр. 119) на председателя на дисциплинарно разследващия орган. Съгласно справка (стр. 121), със Заповед № 8121К-14339 / 16. 12. 2019 г. А. Г. е назначен на длъжността разузнавач VI степен в 03 група „Криминална полиция“ – Д., на сектор „Противодействие на криминалната престъпност“ към 08 РУ на СДВР.

Със Заповед № 8121К-12985 / 17. 10. 2019 г. на министъра на вътрешните работи, с която служителът се е запознал на 11. 11. 2019 г., е разпоредено извършването на дисциплинарно производство по чл. 207, ал. 1, т. 1 от ЗМВР.

С рег. 513р-90815 / 11. 11. 2019 г. (стр. 54), А. Г. е дал обяснения по случая.

С обобщена справка рег. № 513р - 11385 / 06. 02. 2020 г. (стр. 36), са изложени резултатите от извършената проверка, като служителът се е запознал със същата на 27. 02. 2020 г.

Със становище рег. № 513р-13503 / 12. 02. 2020 г., (стр. 21) е предложено на министъра на вътрешните работи да наложи на държавния служител дисциплинарно наказание „уволнение“.

С покана рег. № 8121р-3888 / 26. 02. 2020 г. (стр. 174) е поканен А. Г. да даде писмени обяснения.

С рег. № 8121в-20 / 02. 03. 2020 г. (стр. 164) са заведени писмените обяснения на държавния служител, на които министъра на вътрешните работи е отбелязал „запознат“.

Със Заповед № 8121К-5094 / 26. 03. 2020 г. на министъра на вътрешните работи, на А. Г., е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено служебното правоотношение на държавния служител. Със Заповед № 8121К-5643 / 02. 04. 2020 г. на министъра на вътрешните работи, е поправена допуснатата очевидна фактическа грешка в Заповед № 8121К-5094 / 26. 03. 2020 г., като отбелязаното, че жалбоподателя е назначен в „Противодействие на криминалната полиция“ е заменено с „Противодействие на криминалната престъпност“. Заповедите са връчени на 02. 04. 2020 г.

С жалба без входящ номер, но очевидно депозирана по пощата на 13. 04. 2020 г., видно от отбелязването на известието за доставяне (стр. 183), е оспорена заповедта за налагане на дисциплинарно наказание по съдебен ред. Във връзка с указанията на съда, към молбата от 01. 06. 2020 г., е представен (стр. 181) саморъчно подписан от жалбоподателя екземпляр от жалбата.

В обжалваната заповед е посочено, че на 07. 10. 2019 г., около 17.30 часа в [населено място], [жк], до вх. Б на [жилищен адрес] А. Г. е нанесъл побой на Ф. И. Ролева, с която живее на семейни начала. След подаден сигнал на ЕЕН 112 служителът е задържан в 07 РУ за срок от 24 часа, на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 и т. 7 от ЗМВР, във вр. с чл. 2 от закона за защита срещу домашното насилие. По случая е образувана преписка № 338200-13835 / 2019 г. по описа на 07 РУ, пр. пр. № 45479 / 2019 г. по описа на СРП, за престъпление по чл. 131, ал. 1, т. 5а, вр. чл. 130, ал. 1 от НК при условията на домашно насилие.

С действията си Г. виновно е нарушил т.т. 15,19,20, 21 и 31 от Етичен кодекс за поведение на държавните служители в МВР, утвърден с МЗ рег. № 8121з – 348/25.07.2014 г. (обн. ДВ, бр. 67 от 2014 г.), тъй като поведението му е станало известно на служители от 07 РУ и обществено достояние на събралите се граждани, с което е уронен престижа на службата. Така извършеното деяние съставлява тежко нарушение на служебната дисциплина по чл. 194 ал. 2, т. 4 от ЗМВР, налагащо

дисциплинарно наказание уволнение на основание чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Обжалва се в срок (освен това в Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, е предвидено спиране на сроковете), подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Обжалваната заповед е издадена от компетентния по смисъла на чл. 204, т. 1 от ЗМВР орган и в сроковете по чл. 195, ал.1 от с. з., при спазване на административно-производствените правила и е в предвидената в чл. 210, ал. 1 от ЗМВР форма.

Съдът намира за неоснователни изложените в писмените бележки на жалбоподателя доводи за липсата на фактически и правни основания за издаването на оспорената заповед. Видно е, че същата има коректно описание на фактите и същите са подведени под съответните правни норми от ЗМВР.

В тази връзка са неоснователни и доводите, че били посочени множество побои (за които нямало доказателства), но при твърдения за повече от едно нарушение не е спазена процедурата по чл. 197, ал. 3 от ЗМВР. Видно е, че държавния служител е наказан само за едно нарушение – извършения от него побой на 07. 10. 2019 г., а другите случаи на насилие само са посочени от пострадалата Ф. Ролева в нейните обяснения, че не става въпрос за единичен случай. Именно защото Г. е наказан за едно нарушение, не е и спазвана процедурата по чл. 197, ал. 3 от ЗМВР и за тези случаи не са събирани и не са обсъждани доказателства, въпреки че формално се потвърждават от снетите обяснения от майката на Ролева и от обясненията на нейните колеги в МБАЛ Б..

Съдът намира, че са спазени сроковете за налагане на дисциплинарно наказание, тъй като на основание чл. 196, ал. 2 от ЗМВР, дисциплинарното нарушение е установено, когато материалите от дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган. В конкретния случай, проверката по случая е приключила с обобщена справка от 06.02.2020 г., а оспорената заповед е издадена на 26.03.2020 г., т.е. в законоустановения двумесечен срок, като дори не е изтекла една година от извършването, макар и да се касае за тежко нарушение на служебната дисциплина и сроковете са по чл. 195, ал. 2 от ЗМВР.

Съдът намира, че заповедта е мотивирана, тъй като в обстоятелствената част на акта се съдържа подробно изложение на фактите по случая, резултати от извършената проверка, доказателствата, които подкрепят обвинението, като освен това подробно са обсъдени доводите и обясненията на участниците, включително (противно на твърденията в писмените бележки на жалбоподателя, че не са обсъдени) и дадените впоследствие обяснения от пострадалото лице, че Г. не е упражнил агресия спрямо нея.

Видно е, че от държавния служител са изискани писмени обяснения по случая, като такива са дадени на 11. 11. 2019 г. (стр. 54) и на 28. 02. 2020 г. (стр. 167) и същите са приети от дисциплинарна наказващия орган, съобразно изискванията на закона.

Съдът намира, че безспорно по делото е доказано извършеното от А. Г. дисциплинарно нарушение, тъй като на 07. 10. 2019 г., около 17.30 часа в [населено място], [жк], до вх. Б на [жилищен адрес] А. Г. е нанесъл побой на Ф. И. Ролева, с

която живее на семейни начала, станало причина за задържането му, което е несъвместимо с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР.

Видно от приложения протокол от 10. 07. 2019 г. (стр. 117) жалбоподателят е запознат с Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, както и със Заповед № 81213-396 / 05. 08. 2014 г., а извършеното от него деянието е несъвместимо с правилата на поведение на държавен служител от системата на МВР и определено уронва престижа на службата, тъй като случаят е станал обществено достояние.

В оспорената заповед е посочено, че са нарушени разпоредбите на т. т.15,19,20,21 и 31 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители от МВР.

Изрично в т. 15 от Етичния кодекс (обн., ДВ, бр. 67 от 12.08.2014 г.), е предвидено, че държавният служител съобразява законността на действията, които възнамерява да предприеме, а в т. 19 - задължението за държавния служител да пази доброто име на институцията, която представлява, в т. 20, е предвидено да насърчава хората да уважават закона, като дава личен пример с поведението си, а в т. 21 от Етичния кодекс, е предвидено, че държавният служител се отнася с уважение към всички представители на обществото, като в т. 31 има изискване държавният служител зачита и спазва правата и основните свободи на всички граждани.

Видно от събраните по делото доказателства (докладни записки, сведения и протоколи за разпит), жалбоподателят е извършил посочените по-горе действия, изразяващи се в нанесен побой на Ф. Ролева, последвано от подаване на сигнал да телефон 112, намеса на спешна помощ и полиция, както и ареста на Г. със заповед за задържане на основание чл. 72 от ЗМВР, което показва пълно незачитане на установения правов ред.

В сведенията дадени от свидетелите на инцидента до председателя на комисията определена за дисциплинарно разследващ орган, всички потвърждават агресивното поведение на А. Г. и паниката, както и нервната криза на Ф. Ролева, което наложило оказването ѝ на спешна медицинска помощ.

Видно от сведенията на М. М. (стр. 58), която първа се отзовала на виковете за помощ на Ролева, тя заедно с дъщеря си видели, че един мъж дърпа жена и я блъска. Двете жени довели Ролева пред пералнята където работят и сложили да седне, тъй като била изпаднала в нервна криза. Обадили се на телефон 112, защото жената (Ролева) цялата треперела и не можела да говори. Впоследствие дошъл въпросния мъж (Г.), който продължил да надава психо атаки на Ф.. В сведенията си М. потвърждава, че дрехите на Ф. Ролева били разпокъсани и имала зачервяване на едното око.

Изцяло в този смисъл са и сведенията на Х. А. (стр. 39) – дъщеря на М., която потвърждава, че едно момиче (която впоследствие разбрала, че е Ф.) се опитва да се отскубне от момчето (А.), като побягнала към нея. Момичето била в паника и се наложило да я сложат на стола и да ѝ дадат вода. След няколко минути се появил въпросния А. и тя отново изпаднала в паника. Те се опитали да го изгонят, но той бил прекалено нагъл и ѝ казвал да не пуска жалби срещу него. Ф. била със скъсани дрехи и с червено око, което в последствие леко посиня.

В сведенията на П. И. (стр. 61), която също е свидетел на инцидента се сочи, че пред прозореца си видяла как непознат мъж дърпа непозната жена в неговата посока, а тя се опитва да се отскубне. Слязла при жената да ѝ помогне, като същата била изпаднала в нервна криза и много изплашена. Жената, която се представила като Ф. ѝ споделила, че това е поредния побой за последните 2 месеца, а именно 6-ти поред. Жената имала синина под дясното око и с разкъсана блуза и яке. Ф. ѝ разказала, че я

ударил в колата, защото се скарали и тя е искала да слезе на светофара. По време на разговорите разбрала, че А. е полицаи. Тези сведения се потвърждават и от сведенията на Т. Л. (стр. 62), която също е свидетел на инцидента.

В сведенията на полицаите С. А. (стр. 63) и Д. К. (стр. 64), които като автопатрул се отзовали след повикването на телефон 112, макар и не преки свидетели, се сочат първите обяснения на участниците в инцидента и тяхното поведение.

И двамата категорично потвърждават, че според обясненията на Ф., приятелят ѝ А. е упражнил физическо насилие над нея, като я блъскал, дърпал и ѝ крещял, като от тези действия скъсал блузата ѝ. Появили се четири лица от женски пол, които са видели случая и са заявили, че са силно възмутени от действията на А. спрямо Ф. и ще потвърдят думите си писмено. Ф. била силно разстроена и плачела, като заявила, че ще подаде заявителски материал. На място полицаите и всички свидетели разбрали, че А. е служител на МВР.

Видно от сведенията на А. Р. (стр. 65), старши разследващ полицаи в 07 РУ, същия е приел Ф. Ролева, която е подала заявителски материал за нанесен ѝ побой от А. Г., като в сведенията си сочи и за други такива побои през последните месеци. Лицето на Ролева беше зачервено, като тя все още била видимо притеснена и превъзбудена. Ролева била насочена към КСМД за издаване на СМУ.

Събраните в хода на досъдебното производство материали, включващи свидетелските показания, са предоставени с постановление на СРП (стр. 90) от 22. 11. 2019 г. Видно е, че свидетелите отново потвърждават сведенията дадени пред дисциплинарно разследващия орган, като са налице и изключително подробни показанията на пострадалата Ф. Ролева относно отношенията ѝ с А. Г. и нанесените ѝ други побои и заплахи. Налице са и показанията на Ф. И. Ролева – майка на пострадалата Ф. И. Ролева, която потвърждава, че дъщеря ѝ се е оплаквала и друг път от побои и заплахи от приятеля си А. Г. и че се страхува за живота си.

Предвид така посочените доказателства, съдът намира за безспорно доказано, че на 07. 10. 2019 г., около 17.30 часа в [населено място], [жк], до вх. Б на [жилищен адрес] А. Г. е нанесъл побой на Ф. И. Ролева, което е станало достояние на множество хора и намесата на спешна медицинска помощ и полицията.

Съдът намира за неоснователни доводите изложени от А. Г. в писмените си обяснения, че инцидент не е имало и Ф. Ролева се е опитала да го „натопи“, както и че същата страдала от психическо разстройство.

Съдът намира тези обяснения за израз на защитната версия на жалбоподателя, с цел да се оневини, като събраните в хода на проверката доказателства, безспорно сочат за извършените насилствени действия от страна на Г..

Видно е, че доказателства за психично разстройство на Ролева не са представени, като това се твърди единствено от Г. и в показанията при разпита на П. Т. (стр. 113) дадени в досъдебното производство, който е приятел на Г. и всъщност преразказва какво му е предал именно последния.

Действително от Ф. Ролева е представено сведение (стр. 68) от 20. 12. 2019 г., с което заявява, че поради това, че са заедно с А. Г. не желае да дава сведения и няма претенции към лицето, както и обяснения (стр. 69) от 20. 01. 2020 г., с които заявява, че с А. Г. са имали скандали, но същия не упражнил агресия и физическо насилие върху нея. Соци, че е подала заявление до прокурора за прекратяване на преписката.

В същото време, от страна на дисциплинарнонаказващия орган (противно на изложеното в писмените бележки на жалбоподателя), е направен изключително

подробен анализ на дадените от Г. обяснения и защо същите не се кредитират, които доводи настоящия съдебен състав споделя изцяло.

В случая независимо от желанието на Ролева впоследствие да оневини Г., породени може би от страх или все пак от надежда последния да се промени, тези обяснения не променят вече събраните доказателства за нанесен побой от страна на Г. над Ролева на публично място, станал достояние на множество хора. Безспорно е, че има подадено заявление (стр. 92) от Ролева да се вземе отношение спрямо лицето А. Г., който многократно ѝ е нанасял побой и я заплашвал, че „само мъртва ще си отида от него“. Безспорно за инцидента станал на 07. 10. 2019 г. има подаден сигнал до телефон 112, видно от протокола за снемане на записа (стр. 73), като е видно, както оплакването на Ролева от побоя, така и нейното състояние (отразено хлипане и плач), което наложило пристигането на линейка и полиция. Прегледа на лицето на място е отразено в сведенията на доктора Б. Б. (стр. 67) и във фиш (стр. 135) за спешна медицинска помощ. Данни за побоя и агресивното поведение на Г. има във сведенията на лицата очевидци на случая – М., А., И. и Л., а данни за състоянието на пострадалото лице има във сведенията на пристигналите полицаи – А. и К.. В същото време, безспорно е също така, че Ролева е пострадала от побоя, видно от представеното (стр. 127) Съдебномедицинско удостоверение от Клиниката по съдебна медицина и деонтология, издадено след преглед на 08. 10. 2019 г. в 08.00 часа, при което е установена контузия на носната пирамида, контузия и хематом в основата на дясната орбита и дясната скула, като тези увреждания са получени в резултат на действието на твърди тъпи предмети, каквито характеристики има и човешка ръка свита в юмрук.

Безспорно е също така, че заради същия този побой А. Г. е задържан със заповед за задържане на лице (стр. 82) на 07. 10. 2019 г. на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 и т. 7 от ЗМВР, във вр. с чл. 2 от Закона за защита от домашното насилие. По делото няма данни, а това не се и твърди от жалбоподателя, че същата въобще е била оспорена, поради което е налице влязъл в сила стабилен административен акт.

Видно е също така, че Ф. Ролева е подала молба за защита от домашно насилие (стр. 124), в която освен стари случаи за осъществена спрямо нея агресия се сочи и за физически тормоз на 07. 10. 2019 г. Към молбата е приложена (стр. 126) декларация за упражнено домашно насилие, в която Ф. Ролева под страх от наказателна отговорност, е декларираща, че на 07. 10. 2019 г. (и на други дати), е станала жертва на физическо насилие. В тази връзка е издадена на 05. 11. 2019 г. Заповед от Районен съд Гоце Делчев (стр. 130), с която се задължава А. Г. да се въздържа от всякакви действия на физическо и психическо насилие спрямо Ф. Ролева. Действително, видно от протокола от съдебното заседание на 20. 11. 2019 г. (стр. 129) Ф. Ролева е депозирала молба за прекратяване на производството и делото е прекратено, но това не променя факта на извършения побой и заплахите над Ролева.

Съдът намира за неоснователни доводите изложени в писмените бележки на процесуалния представител на жалбоподателя, че не било налице уронване на престижа на службата. Видно от събраните в хода на наказателното производство доказателства, надлежно приобщени към дисциплинарното производство, жалбоподателят е нанесъл побой над лице от женски пол, като впоследствие се е държал нагло (сведение на Х. А. – стр. 59 на гърба) и е продължил с психо атаките, като увещавал пострадалата да не подава жалба, като цялото му поведение е било към незачитане на обществения ред. Видно е също така, че жалбоподателя е задържан със

заповед за задържане и по отношение на него има издадена заповед да се въздържа от физическа и психическа агресия.

Всички тези действия са станали достояние на събралите се граждани, много от които в писмените си обяснения сочат, че са били възмутени след като разбрали, че това се извършва от служител на МВР. Станало е достояние на извиканите медици от ЦСМП и полицейски служители, както и в хода на производството за защита от домашно насилие пред Районен съд Гоце Делчев.

Неоснователни са и доводите, че не било взето предвид цялостното поведение на държавния служител, тъй като в оспорената заповед изрично се сочи наличната по делото (стр. 118) кадрова справка на Г., като освен това нарушението е такова, за което задължително се налага дисциплинарно наказание уволнение.

Така извършените действия безспорно представляват нарушение на Етичните правила, което накърнява доброто име на институцията. Поради това поведението на служителя представлява основание за дисциплинарно уволнение по чл. 203, ал. 1, т. 13 ЗМВР, тъй като тези деяния са несъвместими с етичните правила за поведение на служителя в МВР, уронващи престижа на службата. В рамките на проведеното дисциплинарно производство, безспорно е доказано извършеното тежко нарушение на служебната дисциплина, за което следва да се наложи предвиденото в закона дисциплинарно наказание.

Съдът намира за неоснователни и доводите изложени писмените бележки, че следвало да се изчака влизането в сила на присъдата. В оспорената заповед, като основание за налагане на дисциплинарното наказание не е посочено обстоятелството, че срещу държавния служител е било образувано наказателно производство, каквато има друга хипотеза, а като основание за налагане на дисциплинарното наказание са посочени извършените нарушения на правилата за поведение от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в Министерството на вътрешните работи.

При тези данни изложеното в заповедта за налагане на дисциплинарно наказание и прекратяване на служебното правоотношение на А. Г. е обосновано и съответно на доказателствата. От правна страна правилно същото е квалифицирано като извършване на деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата и нарушение на разпоредбите на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР. Съдът намира, че се доказва че А. Г. е осъществил деяния, които са несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР по чл. по 203, ал. 1, т. 13, тъй като същия е осъществил действия на физическа агресия спрямо лице от женски пол, което представлява грубо нарушение на правовия ред и които са станали достояние на множество граждани, служебни лица и колеги на жалбоподателя. Поведението му е несъвместимо с разпоредбите на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР и уронва престижа на службата. То накърнява доброто име на институцията и като личен пример не насърчава останалите членове на обществото да спазват закона, в нарушение на т. 19 и т. 20 от Етичния кодекс. Нарушението на т. 21 от Етичния кодекс е несъвместимо с морала и уронва престижа на службата.

Нарушаването на етичните правила за поведение, с което се уронва престижът на службата представлява тежко дисциплинарно нарушение. Това е така, защото полицейският служител е длъжен да пази доброто име на институцията, която представлява, да насърчава хората да уважават закона, като дава личен пример с

поведението си, а не сам да нарушава законите. Нарушението е допринесло за формиране на негативен морален облик на самото министерство и е станало достояние не само на други граждани, на полицейски служители, на различни институции и е безспорно, че то е уронило престижа на МВР.

След като нарушението е безспорно установено, съвсем законосъобразно компетентният дисциплинарнонаказващ орган, е ангажирал дисциплинарната отговорност на С.. Наред с това е преценил събраните доказателства и действайки при условията на обвързана компетентност е наложил предвиденото в чл. 203, ал.1, т. 13 от ЗМВР дисциплинарно наказание „уволнение“, налагащо се задължително в случая на извършване на тежко дисциплинарно нарушение, несъвместимо с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, с които се уронва престижът на службата. Изрично в оспорената заповед е посочено, че е взето предвид цялостното поведение на държавния служител по време на службата и всички материали по дисциплинарното производство, поради което съдът счита че наложеното наказание е съобразено с разпоредбата на чл. 206, ал. 2 от ЗМВР.

По отношение на Заповед № 8121к-5643 / 02. 04. 2020 г. на министъра на вътрешните работи, която също се сочи, че се оспорва, всъщност същата е само за поправка на фактическа грешка в основната заповед. Съдът намира, че е спазена процедурата по чл. 62, ал. 2 от АПК, като заповедта е издадена от органа, който е издал и първоначалния акт, като са налице предпоставките за това, тъй като правилното име на сектора, е именно, този който е поправен, поради което жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД приема, че подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна. Обжалвания административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма, в съответствие с целта на закона, като са спазени материалноправните разпоредби и без да е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, жалбоподателят дължи на ответника направените по делото разноси, но такова искане няма направено, поради което разноси не се присъждат.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. А. Г., ЕГН [ЕГН], срещу Заповед № 8121К-5094 / 26. 03. 2020 г. на министъра на вътрешните работи, за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“ и прекратяване на служебното правоотношение и срещу Заповед № 8121к-5643 / 02. 04. 2020 г. на министъра на вътрешните работи, за поправка на фактическа грешка.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ:

